

Rebel·lió al món dels contes

Vicente Cañón

VERSIÓ 19 PERSONATGES

REBEL·LIÓ AL MÓN DELS CONTES

VICENTE CAÑÓN

A partir dels 9 o 10 anys

Rebel·lió en el món dels contes
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2019 Tarragona

SINOPSI:

Els personatges dels contes, els de sempre, estan farts de no evolucionar i volen viure la seva pròpia vida i desenvolupar les seves inquietuds fora del seu propi conte. Creuen que ells també tenen dret a representar altres valors més actuals, així seran més interessants pels nens i nenes d'ara; és per això que els hi demanaran ajuda per aconseguir la seva particular “revolució”.

La quantitat de nens/es que pot sortir a l'obra és relativa, ja que quasi tots els personatges poden ser doblats, per exemple: en lloc de quatre nens poden ser cinc o sis. També pot ser totalment al contrari, és a dir: atès que no tenim molt nens/es, doncs: en lloc de tants personatges de contes, es redueixen i es reparteix el guió entre els que hi participin.

* Les entrades i sortides dels actors/actrius es faran per la dreta o l'esquerra de l'actor o actriu.

***Existeix, en aquesta mateixa pàgina web, la versió per a 25 personatges**

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens i nenes tinguin una primera experiència dins del món del teatre, per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

Amb la finalitat de facilitar el treball a la persona que va a dirigir teatre, l'obra conté una gran quantitat d'acotacions, en les quals explico: escenografia, vestuari, característiques dels personatges i moviments dels actors —posada en escena— i algun que altre gag que farà les delícies del públic assistent.

Abans d'escriure teatre per a nens, em trobava amb obres en les quals hi havia un únic protagonista amb una gran quantitat de text, mentre que la resta de personatges no en tenien gairebé o gens, i el seu paper es limitava a, per exemple, fer d'arbre o núvol, el que no em semblava pedagògic. Per això, en les meves obres, he intentat que el protagonista no tingui un elevat nombre de frases i que la diferència entre la resta de personatges i ell sigui mínima. Si per alguna raó un personatge no té moltes escenes, aquesta diferència es compensa amb la representació d'un paper divertit o especial que es ficarà als espectadors en la butxaca. Tal és el cas de l'Alí Babà.

És molt important que els nens o nenes no relacionin el teatre amb una experiència avorrida, plena de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme, i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-lo com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per ser l'altre... el seu personatge.

Tot el que els nens somien es pot representar damunt de l'escenari.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

*Com a autor d'aquesta obra, penso que el procés es completa amb la representació del text. Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic: tente.ca2017@gmail.com material visual o audiovisual -fotos o vídeos, links- de les posades en escena que s'hagin dut a terme, també suggeriments i propostes de millora.

Gràcies

Vicente Cañón

PERSONATGES:

ALÍCIA
ALÍ BABÀ
El NOI valent (NOI)
REI
BRUIXA 1
BRUIXA 2
CAPUTXETA
La BELLA dorment (BELLA)
LLOP
BLANCANEUS
El GAT amb botes
El FLAUTISTA d'Hamelin (FLAUTISTA)
GANXUT
GRETEL
ANASTÀSIA

CLARA
ANNA
NIL
POL

VESTUARI:

Els personatges actuals:

Portaran pijames divertits i de molts colors.

Els personatges dels contes:

Portaran el vestuari més adient al seu personatge. Sempre es pot recórrer a imatges d'Internet.

És recomanable que les actrius i els actors d'aquesta obra, abans de començar a estudiar el text, facin una recerca de dibuixos, contes o pel·lícules, per tal de veure els gestos característics del seu personatge, així com el vestuari a imitar. No cal comprar-lo fet, es pot escollir un detall que determini alguna característica del personatge.

Exemple:

La CAPUTXETA: La caputxa vermella.

El GAT amb botes: Les botes, el barret i el bigoti.

BRUIXES: Barret de bruixa i maquillatge.

El LLOP: Portarà una diadema amb orelles i la cara maquillada amb bigotis i unes grans celles.

El REI: Capa i corona.

ESCENOGRAFIA:

És molt simple: per representar el món real cal un armari sense fons per tal de facilitar l'entrada en aquest món dels personatges dels contes. Estarà col·locat al fons dret de l'escena i només tindrà utilitat a l'escena 1.

Un coixí al terra on l'Anna està llegint a la seva habitació (*escena 1*).

Per representar el món dels contes col·locarem un tron al centre de l'escena, per a la sala reial (*escenes 4-11*). És opcional col·locar decorats amb tot tipus de flors, animals i objectes imaginaris i fantàstics.

ESCENA 1

(L'ANNA és a la seva habitació llegint un conte. Entra el seu germà POL.)

POL: Hola, què fas?

ANNA: Volia llegir un conte. *(Estranyada.)* Què et passa?

POL: He tingut un malson i no podia dormir. Puc quedar-me una estoneta amb tu?

ANNA: D'acord. Quin vols que llegim?

POL: No ho sé. *(Pel llibre que té l'Anna a les mans.)* Mirem quins hi ha en aquest llibre.

ANNA: A veure, tenim... *La Caputxeta, El Gat amb botes, Peter Pan...*

(En aquest moment, de l'armari surt la CAPUTXETA, molt empenyada i pocs segons després entra l'ALÍCIA.)

ALÍCIA: Va, Caputxeta, torna. Ja buscarem una solució.

CAPUTXETA: No, no penso tornar. Són uns capsquadrats! *(Surt d'escena per l'esquerra.)*

ALÍCIA: *(Sortint darrera d'ella.)* No pots marxar així com així. *(Al públic.)* Doncs sí que pot. *(Surt darrera de la CAPUTXETA.)* Espera'm!

ANNA: *(Bocabadada.)* Has vist això?

POL: *(Bocabadat, diu que sí amb el cap.)*

ANNA: *(Despertant-lo.)* Pol!

POL: *(Al·lucinant.)* D'on han sortit?

ANNA: *(Va cap a l'armari del fons dret.)* Vols dir que han sortit d'aquí dintre?

(S'escolten crits que vénen del pis de dalt. L'ANNA i el POL miren cap a dalt.)

POL: Em sembla que els nostres veïns també han tingut una visita.

ANNA: Vaig a cridar els pares.

(Per la dreta entren el LLOP i el GAT amb botes. L'ANNA té por i s'amaga darrera del seu germà.)

LLOP: No, si us plau, no us volem fer cap mal.

GAT: No crideu! Venim en so de pau.

LLOP: Com podeu veure, sóc un llop. Millor dit, el llop dolent dels contes.

GAT: I jo sóc el Gat amb botes. *(Fa la reverència.)* I us venim a demanar ajuda.

ANNA: Ajuda?

LLOP: Heu de venir al món dels contes.

GAT: Si us plau, hi ha una revolució i necessitem l'ajuda dels nens.

POL: I per què nosaltres?

LLOP: Perquè vosaltres éreu a punt de llegir un llibre de contes, oi?

(Els dos germans es miren perquè veuen que el LLOP té raó. Tornen a sentir-se crits al pis de dalt.)

GAT: Tranquils, els vostres veïns de dalt també tenen visita d'uns altres personatges de contes.

ALÍCIA: *(Entra arrossegant la CAPUTXETA.)* Va, no siguis tan caparruda.

CAPUTXETA: *(Que continua donant l'esquena al nens, molt enfadada.)* Et dic que no servirà de res.

LLOP: *(A la CAPUTXETA i a l'ALÍCIA.)* Mireu, aquest nens ens vindran a ajudar.

ALÍCIA: *(Als nens.)* Moltes gràcies. Perdó, em presentaré, sóc l'Alicia, la del país de les meravelles. *(Dóna la volta a la CAPUTXETA i la posa mirant els nens.)* I aquesta és...

CAPUTXETA: Sóc la Caputxeta. *(Desconfiada.)* De veritat voleu ajudar-nos?

POL: *(A l'ANNA.)* Sí?

ANNA: *(Més valenta.)* Sí, per què no? Hem de ser solidaris amb la gent.

GAT: *(Mirant dintre de l'armari.)* De pressa, que es tanca la porta per entrar al món dels contes.

LLOP: *(Sortint, molt espantat, pel fons esquerra.)* No podem quedar-nos aquí fora.

GAT: *(A les seves companyes dels contes.)* Va, hem d'afanyar-nos.

ALÍCIA: *(Als nens.)* Ens ajudareu?

ANNA: Sí!

CAPUTXETA: De veritat?

POL: Sí, de la bona.

GAT: *(Molt nerviós, per la porta.)* És a punt de tancar-se!

(L'ALÍCIA agafa la mà de la CAPUTXETA, aquesta la de l'ANNA i aquesta última agafa la mà del seu germà.)

ANNA: Pol, germanet... Tinc por!

POL: *(Li tremola la veu.)* I jo!

ESCENA 2

(Som dintre del món dels contes. En obrir-se el teló, hi trobem a més personatges del món dels contes, passejant nerviosos per l'escena.)

BLANCANEUS: *(A la resta.)* Us dic que no ens podem quedar de braços plegats.

NOI: Tens raó, Blancaneus.

BELLA: No estem de braços plegats. Alguns han anat al món de les persones per demanar ajuda.

ANASTÀSIA: *(Neguitosa, no deixa de mirar cap la dreta.)* Ja han d'estar a punt d'arribar.

GRETEL: Sí, perquè la porta ja fa una estona que s'ha tancat.

ALÍ BABÀ: *(Com sempre, rondinant.)* Per les barbes d'Aladí, que arribin ja, que començo a posar-me nerviós!

(Per la dreta entren el FLAUTISTA, en GANXUT i una nena i un nen, del món real. Es diuen CLARA i NIL.)

FLAUTISTA: *(Cridant, content.)* Ja som aquí!

GANXUT: Mireu què portem del món dels humans.

FLAUTISTA: *(Als nens.)* Passeu, no tingueu por.

(CLARA i NIL entren amb molta vergonya.)

CLARA: *(Assenyalant la BLANCANEUS.)* Tu ets la Blancaneus?

BLANCANEUS: Sí, i tu ets?

CLARA: Em dic Clara.

NOI: *(A en NIL.)* I tu et dius?

NIL: El meu nom és Nil.

BELLA: Quin nom més modern.

ALÍ BABÀ: Nil, com el riu que jo he navegat moltes vegades.

ANASTÀSIA: *(Per l'ALÍ BABÀ.)* Ai! Si us plau, que no comenci a explicar batalletes.

ALÍ BABÀ: *(Rondinant, com sempre.)* No són batalletes, sinó històries que...

FLAUTISTA: *(Posant pau.)* Prou! Aquests nens han volgut donar-nos un cop de mà.

GRETEL: *(Al FLAUTISTA i al GANXUT.)* Però els heu explicat el nostre pla?

GANXUT: Dona, fil per randa, no, però...

BELLA: Vaja, que no saben en quin embolic estan ficats. (S'apropa als Nens.) Oi?

CLARA: Embolic?

NIL: Què, què?

FLAUTISTA: *(Canviant de tema.)* Però si encara no ens hem acabat de presentar! Ella és...

BELLA: *(Contenta.)* Jo sóc la Bella dorment del bosc.

ANASTÀSIA: Jo, l'Anastàsia, una de les germanastres de la Ventafocs.

GANXUT: I com podeu comprovar, és molt eixerida i no com a la versió del conte que han portat al cinema.

GRETEL: Jo sóc la Gretel, la germana d'en Hansel, els que van trobar la casa de xocolata.

CLARA: Encantada.

NOI: *(Reverència.)* Jo sóc el Noi valent o el Sastre valent, hi ha diferents noms del meu conte.

NIL: Encantat.

ALÍ BABÀ: *(Apropant-se als nois.)* I jo? Qui sóc jo? Feu cara de no saber-ho? Doncs, sóc l'Alí Babà, sense els quaranta lladres. *(Mira la cara dels nens que ja estan més relaxats.)* Ara ja sabeu qui sóc, oi?

BLANCANEUS: Bé, una vegada acabades les presentacions, aquests nens es mereixen una explicació del perquè són al món dels contes.

BELLA: Jo ho faré.

ALÍ BABÀ: No, jo.

GRETEL: Millor que ho faci jo.

NOI: No, jo.

(Tots comencen a parlar alhora sense escoltar-se els uns als altres.)

ESCENA 3

(Enmig dels crits, per l'esquerra entren la CAPUTXETA, l'ALÍCIA, el LLOP, el GAT amb botes i l'ANNA i en POL. Quan entren, tots els que cridaven es queden en silenci de cop.)

CAPUTXETA: *(Anunciant als nens.)* Habitants del món dels contes, us presento l'Anna i en Pol.

(Tots aplaudeixen i comencen a fer les presentacions parlant alhora, però sense cridar. Un cop presentat tothom, el GAT puja a una cadira.)

GAT: Bé, un cop tothom presentat... Què us sembla si posem en pràctica el nostre pla.

NENS I NENES: Quin és?

LLOP: Però encara no ho sabeu?

NENS I NENES: No.

ALÍCIA: Doncs escolteu tots molt bé! *(Els Nens seuen al terra amb la GRETEL.)*
Resulta que nosaltres, els personatges dels contes...

CAPUTXETA: Estem cansats que amb el pas dels anys...

GANXUT: Els contes no hagin canviat ni una mica i...

FLAUTISTA: I, els temps canvien i els nostres personatges...

ANASTÀSIA: S'han quedat estancats, no han evolucionat.

BLANCANEUS: I us hem demanat ajuda per poder donar un aire nou als contes i...

ALÍ BABÀ: Evolucionar, igual que ho fa la història de la humanitat.

ANNA: I qui us impedeix fer aquest canvi?

NOI: Mireu, nens, resulta que...

GAT: *(Que vigilava pujat a la cadira.)* Silenci! Que ve el Rei.

BELLA: *(Als nens.)* De pressa, que no us vegi.

NIL: Però...

FLAUTISTA: *(Als nens.)* Veniu amb mi, ràpid.

GANXUT: Sí, feu cas del que us diu el Flautista.

ANASTÀSIA: *(Espantada.)* Si us veuen aquí, correu perill!

GRETEL: *(Als nens.)* Anem!

GAT: *(Preocupat.)* Que ja entren!

(El FLAUTISTA surt d'escena, per la dreta, en companyia de la BLANCANEUS, GRETEL i els nens.)

ESCENA 4

(Primer entren les bruixes, per l'esquerra.)

BRUIXA 1: *(Als personatges dels contes, furiosa.)* De què estàveu parlant?

GAT: No res, senyora, de res.

BRUIXA 2: *(Desconfiada.)* No m'ho acabo de creure... *(Observa tots els personatges i se sent poderosa.)* Està bé. *(Anunciant.)* Sa majestat el Rei!

(Tots el personatges dels contes fan reverència.)

REI: *(Entra i seu al tron, que és al mig de l'escena.)* Què està passant al regne dels contes? Ja fa dies que noto una sensació molt estranya.

BRUIXA 1: *(Amenaçant a la resta de personatges.)* No sentiu el vostre Rei?

(Tots els personatges estan temorosos, mirant al terra i ningú no s'atreveix a parlar.)

REI: M'han arribat veus que no esteu contents amb el meu regnat.

BRUIXA 2: *(Sorpresada i molt exagerada.)* Majestat?

REI: *(Aixecant-se i passejant per l'escena.)* Qui pensa això? Qui està al cap d'aquesta rebel·lió?

BRUIXA 1: Jo crec, majestat, que ha imitat la seva amiga, la Reina del conte... *(S'apropa a l'ALÍCIA.)* d'Alicia al país de les meravelles. Oi que sí, Alicia?

BRUIXA 2: *(Recordant.)* Sí, que deia tota l'estona... que... no me'n recordo...

BRUIXA 1: Jo sí: *(Canviant la veu i assenyalant un altre personatge.)* que li tallin el cap! *(Comença a riure d'una forma maliciosa.)*

BRUIXA 2: Està bé, algú vol parlar?

(Tots es queden en silenci.)

BRUIXA 1: Però, com podeu no obeir un Rei que vosaltres mateixos heu triat per governar-vos?

REI: *(Emprenyat.)* Està bé, aquesta nit vull saber tot el que esteu tramant a la meua esquena. *(Surt d'escena per l'esquerra.)*

(Tots fan una reverència quan surt el REI. Les bruixes miren als personatges per amenaçar-los.)

BRUIXA 2: Ja ho heu sentit.

BRUIXA 1: Teniu de temps fins aquesta nit.

(Les dues bruixes surten rient, per l'esquerra.)

ESCENA 5

NOI: *(Desanimat.)* Ara sí que l'han feta bona.

ALÍ BABÀ: Les bruixes ens han espiat i ho explicaran tot al Rei.

GANXUT: Jo crec que no ho saben.

CAPUTXETA: Estic d'acord amb tu! Les bruixes han sentit tocar campanes, però no saben ben bé el que està passant.

GAT: *(Preocupat.)* El nostre Rei, abans, no era així.

BELLA: Es deixa influenciar massa per les bruixes.

LLOP: Abans escoltava les nostres inquietuds i ara...

ANASTÀSIA: Ara, tenim de termini fins aquesta nit per buscar una solució.

ALÍCIA: Doncs ja podem fer via, perquè de seguida es farà de nit.

NOI: *(Trist.)* Estem perduts.

(Tots els personatges, molt decebuts, surten d'escena pels costats i deixen l'escena buida.)

ESCENA 6

(Entra el FLAUTISTA i, com que no veu ningú, fa un senyal perquè entri la resta del grup.)

FLAUTISTA: Ja podeu entrar.

NIL: On són la resta?

GRETEL: *(Buscant.)* No ho sé.

BLANCANEUS: No en tenim ni idea de per què no són aquí, esperant-nos.

FLAUTISTA: El Rei ha hagut de dir alguna cosa molt forta, perquè cap dels personatges dels contes no hi sigui aquí.

POL: Què ha pogut dir el Rei?

GRETEL: No en tinc ni idea.

CLARA: Només hi ha una forma de saber-ho.

ANNA: Quina?

CLARA: Anem a espiar el Rei.

NIL: Vols dir?

BLANCANEUS: Clara, ets una noia valenta. És una bona idea. *(A la resta.)* És una bona idea.

GRETEL: Sí, senyora, una idea genial!

FLAUTISTA: Heu de recordar que les bruixes no ens deixaran apropar-nos al Rei.

POL: Doncs, farem dos grups i així els podrem despistar.

CLARA: *(A POL.)* Aquesta vegada tu, Pol, vindràs amb mi.

POL: *(Content.)* Sí, veïneta meva.

FLAUTISTA: *(Per en POL i la CLARA.)* I jo amb vosaltres.

BLANCANEUS: *(Per la GRETEL, l'ANNA i en NIL.)* I nosaltres formarem un altre grup.

ANNA: En Nil i jo, a més de veïns, som companys de classe.

NIL: Alguns diuen que som nuvis, però no és veritat.

CLARA: *(Xafardera.)* Ah, sí?

FLAUTISTA: Com diu el nostre company d'Artagnan: tots per a un...

TOTS: I... un per a tots!

(El grup de la BLANCANEUS surt per la dreta i el grup del FLAUTISTA per l'esquerra.)

ESCENA 7

(Pel fons dret entren la resta dels personatges dels contes, molt desanimats.)

LLOP: Va... veniu.

GAT: No sé què podem dir-li al Rei.

CAPUTXETA: Ni com dir-li.

ALÍCIA: El que més m'empipa és tornar-hi a veure les bruixes aquestes!

NOI: De quin conte deuen haver sortit?

ALÍ BABÀ: Una és la bruixa del Màgic d'Oz.

BELLA: L'altra és la falsa mare de Rapunzel.

LLOP: *(Empipat.)* Doncs... com diuen els nens d'ara... quin mal rotllo!

(Hi ha un moment de silenci. Tots estan molt desanimats.)

ANASTÀSIA: *(S'aixeca, contenta.)* Un moment! I si li diem la veritat al Rei?

GANXUT: *(Incrèdul.)* Sí, això, què penses que li diré: *(Canvia la veu.)* Majestat, estic cansat d'odiar els infants i ara vull ser poeta i escriure contes pels nens?

CAPUTXETA: O jo li diré: *(Fa una reverència i canvia la veu.)* Majestat, he pensat que vull crear una empresa que es dediqui a buscar companyia per a la gent gran que necessita ser escoltada i estimada.

ANASTÀSIA: I per què no?

NOI: La prendrà per boja. Vols que jo li digui que vull crear moda per exportar-la al tercer món?

LLOP: *(Riu.)* I quan jo li digui que vull ser vegetarià i que no vull ser discriminat pels meus hàbits alimentaris, què?

(Tots comencen a parlar alhora, opinant sobre les noves idees que alguns personatges acaben de fer públiques.)

ANASTÀSIA: Sabeu què us dic? Que sempre s'ha d'anar amb la veritat pel davant.

(Tots comencen a riure de l'ANASTÀSIA, que surt plorant per la dreta. De cop, tots es queden en silenci, sentint-se culpables per haver fet plorar l'ANASTÀSIA.)

BELLA: Creieu que ens hem passat?

ALÍCIA: Jo crec que una mica, sí.

NOI: Però, com vol dir la veritat a un Rei que li fan por els canvis?

CAPUTXETA: *(Al NOI.)* En això tens raó, el nostre Rei és un home d'idees fixes.

BELLA: I estancades en el passat, per sempre més.

GAT: Imagineu que jo li dic que vull ser un Gat normal i no estar sotmès a l'home, que l'únic que ha fet ha estat destruir el medi ambient.

GANXUT: És clar que sí! L'esclavitud no hauria de sortir reflectida en cap conte.

(Tots aplaudeixen contents per les paraules del FLAUTISTA i el GAT amb botes.)

ALÍCIA: *(Aixecant la veu per ser escoltada.)* Un moment! Crec que el primer que hem de fer, abans d'anar a veure el nostre Rei, és anar a demanar disculpes a l'Anastàsia.

BELLA i GANXUT: Alícia, tens tota la raó.

NOI: Anem-hi tots plegats.

(Surten tots d'escena per la dreta.)

ESCENA 8

(Per l'esquerra entren el REI i les bruixes. El REI està molt neguitós i no para de caminar d'un costat a l'altre de l'escenari.)

REI: Això no pot durar gaire. Aquesta situació és insostenible.

BRUIXA 1: Majestat, ha de ser fort i no deixar-se influenciar.

BRUIXA 2: Els contes no poden canviar.

REI: Però, per què?

BRUIXES: Perquè sempre ha estat així.

REI: *(Seu com un nen petit que té una rebequeria.)* No és just, no és just...

BRUIXA 2: *(Li dona copets per calmar-lo.)* Va, no plori, home, que..

REI: Què vol dir, que els homes no ploren? Doncs, els homes ploren i d'ara en endavant no serà cap vergonya que un home plori tant com calgui.

(Pel fons dret entren el FLAUTISTA, la CLARA i el POL, que s'amaguen per a no ser descoberts pel REI i les bruixes.)

REI: Saben què faré? Aquesta nit, penso abdicar i proposar als habitants del món del contes un canvi i així donarem pas a unes versions més modernes i actuals.

BRUIXA 1: De cap manera!

BRUIXA 2: Els canvis no són bons.

REI: Ja he pres la meua decisió. *(Es posa dempeus.)*

BRUIXA 1: *(Parla dolçament al REI per hipnotitzar-lo.)* Majestat miri'm fixament als ulls. *(El REI ho fa.)* Vostè no vol canviar els arguments dels contes.

BRUIXA 2: *(Imitant la BRUIXA 1 parlarà amb el mateix to per encisar el REI, que ja dona els primers símptomes.)* Recordi, aquesta nit, proclamarà que tot ha de seguir així... per sempre més.

BRUIXA 1: Oi que ho farà?

(El REI diu que sí, amb el cap.)

BRUIXA 2: I a tot aquell que vulgui imposar aquests canvis...

BRUIXA 1: Vostè manarà tancar-lo al calabós.

BRUIXA 2: Ara marxi a descansar una estona, i ens veurem a la reunió amb els personatges dels contes.

(El REI surt de l'escena, per l'esquerra, hipnotitzat.)

CLARA *(Treu el cap.)* Heu vist això?

POL: *(Amagant la Clara.)* Silenci!

(Les dues bruixes, molt contentes, surten darrera del REI.)

ESCENA 9

(El FLAUTISTA, la CLARA i en POL surten del seu amagatall i van al mig de l'escena.)

FLAUTISTA: Heu sentit el Rei?

POL: Ell també està disposat a canviar la història dels contes.

CLARA: Però el rei està sota un encanteri!

FLAUTISTA: Hem de comunicar-ho a la resta de companys.

(Pel fons, a la part dreta, entren la BLANCANEUS, la GRETEL, l'ANNA i en NIL.)

BLANCANEUS: Heu arribat abans que nosaltres.

GRETEL: Heu vist el Rei?

CLARA: L'hem vist i l'hem sentit.

ANNA: Ah, sí? I què ha dit?

POL: Que ell també vol canviar.

CLARA: Però les malvades bruixes el tenen sota un encanteri.

FLAUTISTA: Elles s'oposen a aquest canvi.

NIL: Un moment. *(Adonant-se'n.)* Un moment! Si els personatges canvien, el conte serà diferent.

ANNA: I els nens del futur es quedaran sense conèixer els contes clàssics de tota la vida.

POL: És clar, els contes que van passant de generació en generació.

CLARA: No sé si nosaltres estem preparats per transformar el futur dels contes.

GRETEL: *(Pels nens.)* Però... què us passa?

BLANCANEUS: Us hem fet venir per ajudar-nos, i ara...

FLAUTISTA: Ara voleu deixar-los com sempre?

GRETEL: Per sempre més?

POL: *(Trist.)* Ho sentim, però hem de tornar al nostre món.

CLARA: No estem segurs si fem bé canviant el que fa molts i molts anys que ha estat igual.

ANNA: Potser les bruixes tenen raó.

NIL: Ho sentim, però només som uns nens i...

FLAUTISTA: Està bé. Doncs, si no ens voleu ajudar... *(Molt emprenyat.)* Sortiu d'aquí ara mateix! *(Assenyalant cap a la dreta.)*

POL: Però...

FLAUTISTA: *(Furiós.)* Ni però, ni res! Fora!

(Els infants surten molt tristos per la dreta.)

BLANCANEUS: Em sembla que els hem donat massa responsabilitat.

GRETEL: Només són uns nens i com a nens tenen por.

FLAUTISTA: *(Preocupat.)* Penso que no els hi hauria d'haver cridat tant.

(Per l'esquerra entren les bruixes i, desconfiades, es dirigeixen als personatges dels contes.)

BRUIXA 1: Què hi feu aquí? Espiant-nos?

BLANCANEUS: Oh, no, senyora, nosaltres...

BRUIXA 2: Maleïts sigueu. Per la vostra gosadia, no parlareu mai més.

BRUIXA 1: Us tancarem al calabós del castell.

(Diuen les bruixes unes paraules màgiques i els personatges surten d'escena pel fons a la dreta, caminant com una mena de "robots". Les dues bruixes, orgulloses, surten de l'escena, també pel fons a la dreta.)

ESCENA 10

GAT: *(Entra i va cap al mig de l'escena. Mira pels costats.)* Podeu passar, no hi ha ningú!

(Pels costats de l'escena entren la resta de personatges dels contes.)

ALÍ BABÀ: On es deuen haver ficat els nens?

GANXUT: I la resta, on deuen ser?

ALÍCIA: Haurien de ser aquí.

BRUIXA 1: *(Entrant pel fons a la dreta, amb la BRUIXA 2)* Ah! Ja sou aquí.

GANXUT: Sí, senyora.

BRUIXA 1: *(A la BRUIXA 2)* Pobrets. *(Picant les mans.)* Que entri la resta.

(La BRUIXA 1 pica les mans i entren, pel fons a la dreta, la BLANCANEUS, la GRETEL i el FLAUTISTA, caminant com a robots i sense parlar.)

GANXUT: *(A les bruixes.)* Què els ha passat?

BRUIXA 1: Estaven conspirant en contra del vostre Rei.

ALÍ BABÀ: I estaven sols o hi havia algú més amb ells?

BRUIXA 2: *(Desconfiada.)* Qui més hauria d'haver-hi?

ALÍCIA: *(Adonant-se'n.)* Ningú, ningú més. *(Li dona un clatellot a l'ALÍ BABÀ.)*

BRUIXA 1: Vaig a dir-li al Rei que ja sou tots aquí. *(Comença a sortir per la dreta.)*

BRUIXA 2: *(Amenaçant-los.)* I recordeu... heu vingut a proposar-li al rei que es canviïn els arguments dels contes.

(Les dues bruixes es miren rient i surten totes dues per l'esquerra, rient maliciosament.)

ESCENA 11

GAT: Maleïdes bruixes!

LLOP: Haurien de desaparèixer de tots el contes.

BELLA: *(Posant una mica d'ordre.)* Bé, i ara qui serà el valent que li diu al Rei que volem canviar l'argument i el final dels contes?

ANASTÀSIA: Com us he dit abans, jo diré la veritat. Li explicaré al nostre Rei que estic farta de ser la lletja del conte, i que per no estar prima con un escuradents no vol dir que no sigui una dona maca, i que estic orgullosa del meu físic.

ALÍCIA: Tens raó Anastàsia, i la meva veritat és que vull dedicar-me a la Política i reivindicar el paper de la dona a la societat; i a més vull ser escriptora. He dit!

BELLA: En sembla que s'emprenyarà més quan jo li digui que no em vull casar amb un príncep blau, sinó negre, i que el color de les persones no és important, sinó la persona en si mateixa.

ALÍ BABÀ: Penso que vosaltres, pel fet de ser dones, entendrireu el cor del nostre Rei,

però jo l'únic que demano és canviar la fama que tenim els estrangers.

CAPUTXETA: *(A l'ALÍ BABÀ.)* Què vols dir?

ALÍ BABÀ: A la gent que emigra a un nou país, se li ha de donar una oportunitat per demostrar que és una persona honrada i que no pel fet de ser d'una altra raça i professar una altra religió... s'ha de ser un lladre.

(Tots comencen a parlar alhora pels comentaris últims que ha fet l'ALÍ BABÀ, la BELLA y la CAPUTXETA.)

(Per l'esquerra, entren les dues bruixes.)

BRUIXA 1: *(Aixeca la veu per anunciar l'entrada del REI.)* Ciutadans del món dels contes.

BRUIXA 2: *(Aixecant la veu per anunciar l'entrada del REI.)* El Rei del món dels contes.

(Tots fan una reverència a l'entrada del REI.)

REI: *(Seu al tron, encara continua hipnotitzat.)* Habitants del món dels contes, quines són les vostres súpliques?

BRUIXA 1: *(A cau d'orella del REI)* Recordi Majestat... res de canvis.

(El REI diu que sí amb el cap.)

GAT: Majestat, els habitants del món del contes volem...

LLOP: Volem...

CAPUTXETA: *(Valenta.)* Volem canviar els contes!

REI: *(Dictatorial.)* Al calabós! Al calabós!

ESCENA 12

(Per la dreta, entren la CLARA, l'ANNA, en NIL i el RUBÉN.)

CLARA: *(Va al mig de l'escena.)* Un moment, majestat!

BRUIXES: *(Bocabadades.)* Nens!

BRUIXA 2: *(Estupefacta.)* Però... què fan uns nens reals, al món dels contes?

CLARA: Només ho direm tot al Rei.

BRUIXA 1: *(Creguda, perquè sap que el REI està sota l'encanteri.)* Doncs, ja pots parlar.

NIL: *(Molt valent, sacsa el rei i l'encanteri desapareix.)* Despertí, senyor Rei!
Despertí, senyor Rei!

BRUIXES: *(No donen crèdit.)* Però, com sabies... ?

(El GAT, el LLOP i la CAPUTXETA agafen a les bruixes perquè no escapin.)

REI: *(Tornant en si.)* Nens! Què fa un grup de nens reals, al món dels contes?

POL: Veurà, majestat, nosaltres...

ANNA: *(Al POL.)* Atura't, no expliquis res fins que les senyores bruixes no treguin l'encanteri als nostres amics.

REI: *(Impacient, a les BRUIXES.)* Que no han sentit la nena? Vinga, de pressa.

BRUIXES: *(Diuen unes paraules màgiques i els personatges tornen a tenir vida.)* Ja està!

BLANCANEUS i GRETEL: *(Als nens, gratament sorpreses.)* Heu tornat!

FLAUTISTA: *(Als infants.)* Sabia que no ens fallaríeu.

ANNA: És clar que no.

CLARA: Per això hi som els amics.

POL: Majestat, nosaltres hi som aquí per donar un cop de mà als habitants del món dels contes...

NIL: Que ens sembla que no s'atreveixen a dir-li una cosa molt important per a ells.

REI: *(Estranyat.)* Cosa, quina cosa?

ANNA: *(Al FLAUTISTA.)* Flautista, per què no comences tu?

(Tots el miren a veure si serà capaç d'obrir la boca i parlar.)

FLAUTISTA: *(Valent.)* Senyor, estic cansant de tocar només la flauta. Vull crear un grup de rock perquè tinc moltes idees que revolucionaran la música actual.

REI: *(Sorprès.)* Tu, un rockero? No sé què dir, perquè...

GRETEL: *(Al REI.)* I jo vull crear una cadena de menjar fet només amb productes naturals.

BRUIXA 1: *(A la GRETEL.)* Però... què diu aquesta mosqueta morta?

CLARA: Majestat, encara ha de sentir la seva protegida.

(Tots miren la BLANCANEUS.)

BRUIXA 2: *(Per a la BLANCANEUS.)* Aquesta no obrirà la boca.

BLANCANEUS: *(Sense por a la BRUIXA 2.)* És clar que ho faré. *(Apropant-se al REI.)* Majestat, estic farta de representar el paper d'una dona que l'única meta que té a la vida és casar-se i tenir fills. Al món real som al segle XXI i la dona és independent.

(Tots aplaudeixen.)

CAPUTXETA: *(A la BLANCANEUS.)* I no has tingut por, que fort!

REI: Estimada Blancaneus, jo...

LLOP: Ja ho sé, no vol canviar res dels contes.

GANXUT: *(Imitant a les bruixes.)* Perquè sempre ha estat així.

GAT: *(Resignat.)* Ja ho sabem que passaria això.

ALÍ BABÀ: *(Desanimat.)* I encara no li hem explicat les nostres idees.

NOI: I les nostres propostes.

(Tots comencen a baixar el cap i giren cua cap als costats de l'escena.)

REI: *(Content.)* Sabeu què us dic?

BELLA: *(Trista.)* Que marxem d'aquesta sala.

ANASTÀSIA: *(Trista.)* ...I ràpid.

REI: *(Content.)* No! Que teniu tota la raó!

TOTS: *(Bocabadats.)* Què?

BRUIXA 1: *(Neguitosa, al REI.)* Majestat, però si canvia els contes de sempre...

BRUIXA 2: *(Neguitosa, al REI.)* Desapareixeran!

REI: No, tinc una solució millor. Hi haurà dues versions del conte: La clàssica i una nova versió. I és en aquesta on cadascú de vosaltres farà arribar als nens les vostres innovadores idees. Què us sembla?

GAT: *(Posant la seva mà a l'espatlla al REI.)* Ara entén per què el vam triar com a Rei del món dels contes?

CAPUTXETA: Perquè només sa majestat és capaç de trobar la solució i saber acontentar tothom.

ALÍ BABÀ: *(Aixecant la veu.)* Aleshores, que tots estem d'acord, oi?

TOTS: *(Criden alegres.)* Sí!

REI: *(Al grup de nens i nenes.)* Moltes gràcies, nens.

BELLA: *(Al grup de nens i nenes.)* Sense la vostra ajuda, aquest canvi no hagués estat possible.

CLARA: Majestat, els nens saben que els contes no només són per distreure's.

ANNA: També transmeten valors.

POL: I sentiments.

NIL: I ens ensenyen moltes coses que ens ajudaran a ser unes bones persones.

BRUIXA 1: *(Als seus "vigilants".)* Deixeu-me!
Cretins!

CAPUTXETA: *(Al REI.)* Majestat, què fem amb elles?

GAT: *(Per a les bruixes.)* Fem-les fora del món dels contes.

REI: *(Al GAT.)* No, estimat amic. *(A les BRUIXES.)* Ara que no estic sota el seu encanteri, m'agradaria saber el perquè d'aquesta obsessió per no voler canviar els contes.

BRUIXA 1: A nosaltres, ens agradaria servir la societat i que la gent no es deixés influenciar per l'aspecte de les persones.

BRUIXA 2: Sabem que no som molt boniques.

BRUIXA 1: I a sobre, ens ha tocat, sempre, representar el paper de "les dolentes" als contes.

BRUIXA 2: Majestat, tenim por a ser rebutjades. Preferim no canviar i quedar-nos així per sempre més.

REI: *(A les bruixes.)* Doncs, la solució es ben senzilla, a la nova versió dels contes... què voleu ser?

BRUIXA 1: *(Il·lusionada.)* Jo... Maga, i fer feliç la gent amb els meus trucs.

BRUIXA 2: *(Il·lusionada.)* I jo, senyor Rei... voldria practicar la medicina natural. Tinc un llibre amb totes les receptes que curen tot tipus de malalties.

REI: *(Al grup de nens i nenes.)* Doncs, no parlem més... concedit!

(Les bruixes s'abracen molt contentes i tots aplaudeixen.)

REI: *(Aixecant-se i sentenciant.)* Molt bé, d'ara en endavant, tots els personatges sereu... el que voleu ser. Així de fàcil!

GANXUT: Visca el nostre...

REI: (*Aturant al GANXUT.*) No, estimat Ganxut... a partir d'ara només seré el senyor Pere... el jardiner de palau.

NENS: (*Sorpresos.*) Jardiner?

REI: Hi ha un proverbi que diu: si vols ser feliç un dia, enamora't; si vols ser feliç un any, casa't; i si vols ser feliç eternament, fes-te jardiner.

GANXUT: Visca el re... vull dir, visca en Pere.

GAT: Visca el jardiner reial!

(Tots comencen a abraçar-se, molt contents, al centre de l'escenari.)

VEU EN OFF: I així va ser com els contes de tota la vida van donar pas a una versió més actualitzada i més propera als temps que ens envolten. I vet aquí un gos i vet aquí un gat, que aquest conte s'ha acabat!

TELÓ

Rebel·lió en el món dels contes
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2019 Tarragona